ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Τ. Μ.

Ἡ μεγαλυτέρα ἀδελφή της ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς ὡραιοτέρας Ἀθηναίας. Δύο χρόνια λείπει τώρα στὴν Γερμανία καὶ ἡ μικροτέρα ἀδελφὴ διεκδικεῖ τώρα τὸν αὐτὸν τίτλον. Ἤκουστα κοσμική, λαμβάνει τὰς προσκλήσεις μὲ μορφασμὸν βαρεροῦ καὶ ἐμφανίζεται πολὺ σπάνια καὶ ὅταν πράττει νὰ εἶνε πολὺ φιλικός της καὶ ὀλιγάριθμος ὁ κύκλος τῶν κεκλημένων. Ἕνας τύπος ἰδιόρυθμος καὶ πρωτότυπος ὑπὸ ἔποψιν χαρακτῆρος. Ἔχει ἐξαιρετικὸν ταλέντο στὴν ζωγραφική, φοιτᾶ στὸ Πολυτεχνεῖον ὅπου καὶ πέρνει δίπλωμα φέτος. Ζωγραφίζει νηφημερόν, εἶνε ὁ πλέον προσφιλής της ἀσχολία, μόλα ταῦτα κανεὶς ἐκ τῶν γνωστῶν της δὲν ἔχει καταρθώσει νὰ δῇ κανένα ἔργον της.

Τώρα παραθερίζει στὴν Τῆνον ὅπου καὶ ἐπαφελεῖται ζωγραφίζουσα τὰς ὡραιοτέρας τοποθεσίας της. Συνγόνως ἐκεῖ παραθερίζει καὶ ἕνας δαιμόνιος λογοτέχνης μας ὁ κ. Ζ. Π. ὁ ὁποῖος κατόρθωσεν μία ἡμέρα καὶ ἀροπᾶξε ἀπὸ τὴν ὡραιοτάτη κολλιτέχνιδα ἕνα παιξάζ της τὸ ὁποῖον ἔκρινεν ὁ ἴδιος ὡς ἀριστούργημα καὶ τῆς εἶπε:

— Ἐσεῖς πρέπει νὰ διδάσκετε ἀντὶ νὰ διδάσκεσθε. Διὰ τὸν τύπον τῆς εὐμορφιᾶς της γράφομεν τελευταίως διότι, εἶνε ἀκριβῶς καὶ ἡ τελευταία τῶν φροντίδων της. Αὐτὸ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ εἶνε ἀφελεστάτη καὶ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἔνδειξιν κοκετταρίας. Ὁ μεγαλύτερος καλλιτεχνικὸς θρίαμβός της θὰ ἦτο ἂν κατόρθωνε ὅπως ἡ Vigee Lebrun νὰ ζωγραφίσῃ τὸ πρόσωπόν της τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπὸ τὰ σπανιώτερα δείγματα τῆς πλαστικῆς δεινότητος τοῦ Δημιουργοῦ.

Η MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀρραβώνων ὡραιοτάτης Ἀθηναίας Δεσποινίδος, θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην γκααρντέν-πάρτι στὴν Κηφισιά, στὴν ἔπαυλι τῆς γοητευτικῆς μνηστῆς.

— Ἀπὸ τὴν Κηφισιὰ ἤρχισεν ἡ φροντὲ τῶν ἐκεῖ παραθεριζουσῶν, ἰδίως στὰ ξενοδοχεῖα, ὅπου ἀχριβοπληρώνουν τὴν δροσιά, ποὺ στὴν Ἀθήνα ἔχουν τζάμπα.

— Θέατρα καὶ ντάνσιν λαμβάνουν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν ὄψιν, χάρις εἰς τὰς ἐπανακαμπτούσας ἐκ Παρισίων. Ἡ ἐμφάνισίς των ἐξαιρετικὴ σὲ χάριν, ἀμφίεσιν, σύνολον καὶ ἕνα βάδισμα ποὺ διακρίνει κανεὶς ἀπόπειραν ἀπομιμήσεως στὸ λυκνιστικὸ βάδισμα τῶν Παριζιάνων.

— Αἱ πλεῖσται ἐκ τῶν ἄρτι ἀφιχθεισῶν, φορεῖν μαντὼ εὐθύγραμμα καὶ βαθύχρωμες νοῦνες, ἡ κυρίες «σένς» καὶ κοπέλλα ποὺ σκιάζουν τὰ μάτια μὲ τοῦλι ἢ δαντέλλα.

— Ἀπὸ τὴς Σπέτσαις πληροφορούμεθα ὅτι δυὸς ὡραῖοι διεκδικεῖ πεισματωδῶς τὰ σκῆπτρα τῆς ὡραιότητος. Ἡ μία, νεαρὰ Δεσποινίς, τῆς ὁποίας ἡ κορμοστασιὰ εἶνε ἀγαλματώδης, καὶ ἴσως σκοπίμως συχνὰ θεᾶται μὲ τὸ κοστοῦμι τοῦ μπάνιου στὰ ἠμέρια τῆς Κήσας. Ἀρχικὰ Α. Μ. Ἡ ἄλλη, Κυρία ἐκ τῶν «φρίν», ἕνα ἔμψυχον κουμπωτέννημα λόγῳ ντσίματος καὶ σιλουέττας. Ὁ συναγωνισμὸς κυρίως γίνεται στὴς κοσμικὲς συγκεντρώσεις καὶ τὸ τεραίν τοῦ μποίτζ, διότι ἀμφότεραι εἶνε φανατικαὶ θιασῶτιδες.

— Προνθὲς πανωτὸ μποίτζ παρὰ τῇ κ. Λούρου. Μεταξὺ τῶν παρευρεθεισῶν ἡ κ. Ροΐδη, ἡ κ. Λυκουρέζου, ἡ κ. Μαργαρίτη, ἡ κ. καὶ Δὶς Λημητριάδη.

— Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ ὡρίσθησαν οἱ σουαρὲ ντὲ ντσαλὰ τοῦ Τροκαντερό, κατὰ τὴς ὁποῖες συνέρχονται ἐκεῖ ὅλες ἡ φῶν μὲ τοὺς κοβαλλιέρους των καὶ χορεύουν. Τελευταίως θεᾶται ἐκεῖ μία ἐκτάκτως χαριτωμένη Ἀγγλίς, ἡ ὁποία χορεύει μὲ τέχνην καταπληκτικήν.

— Τρίτη καὶ Πέμπτη εἶνε αἱ ἰδιαίτερες ἡμέρες τοῦ Πουασσὰν ντ' ὀρ, καὶ ἐνεῖ θεᾶται κόσμος ἐκλεκτὸς καὶ τουαλέττες πολυτελέστατες.

—Ἀπὸ τὴς ὡραιότερες ἐμφανίσεις προγθὲς στὸ Σπόρτιν, τῆς ὁδὸς Νάντας Λιπλοράκου ἡ τουαλέττα της πράσινη φιστικιά, γαρνιρισμένη μὲ γοῦνα, ἀνεστάτωσεν ὅλες τὴς παρευρισκόμενες.

Η MONTAIN

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

Τῆς Σοφίας Ἀρνοῦ πρὸς τὸν ποιητὴν Βεραντζέρον

Ἀγγελέ μου, ἡ Σοφία σου ἐπέστρεψε στὸ φτωχικό σπιτάκι της. Ἔχω πολλὰ παράπονα γιὰ τὴν ἀδιαφορία σου. Ἤλθες νὰ μὲ ἰδῇς καὶ μία φορὰ ἔστω;...

Καὶ ἐν τούτοις εἶμαι σὰν αὐτὰ τὰ πιστὰ σκυλιὰ ποὺ γαιβεύουν τὸ χέρι τοῦ κυρίου των... Πόσες φορὲς ἔκλαψα! Πόσες φορὲς εἶπα στὸν ἑαυτό μου: —«Ποῦ πᾶς Σοφία; Τί θὰ γίνῃς, δυστυχισμένη; Μπορεῖς νὰ σχίσῃς τὴν καρδιά σου καὶ νὰ μὴ τὴν ξαναΐδῃς;»

Καὶ πῆρα τὸν δρόμο τῆς μοναξιᾶς... καὶ τῆς ἐλπίδος. Ναί, μονάχα ἡ ἐλπίδα μὲ βοηθεῖ στὴ ζωή καὶ ὁμορφαίνει τὸ μέλλον... Πωῶ! μου, θυμᾶσαι τὴν ἀγάπη μας; Εἶσαι λίγο ἐλαφρόμυαλος, ἀλλὰ ἔχεις μεγάλη καρδιά... Γι' αὐτὸ ἐλπίζω, σὲ σένα. Σ' ἀγάπησα, παλληκάρι μου φίλε. Μὴν ξεχνᾷς ὅτι ὑπάρχει σὲ μία γαυτίσα μιὰ γυναῖκα ποὺ σ' ἀγάπησε τρελλά.. κι' ἐνῷ ἦταν φρόνιμη. Ἡ Σοφία σου θὰ σ' ἀγαπᾷ μέχρι τῆς τελευταίας της στιγμῆς. Ἡ Σοφία σου σὲ χαιρετᾷ καὶ σὲ λατρεύει!

Σοφία

Τῆς Κυρίας Φεράν πρὸς τὸν Βαρῶνον Μπρουέλ.

Εἶνε ἀλήθεια; Μ' ἀγαπᾶτε; Δὲν εἶνε ὄνειρο; Τί εὐτυχὴς ποὺ εἶμαι! Τώρα πειὰ ποὺ ἐπραγματοποίησα τὸ ὄνειρο τῆς ἀγάπης μου. Εἶμαι σὰν τρελλή, καὶ δὲν θέλω τίποτε ἄλλο στὸν κόσμο. Μόνο νὰ σᾶς βλέπω. Νὰ σᾶς βλέπω! Ἂν εἶνε ἀλήθεια πῶς μ' ἀγαπᾶτε ὅσον ἐγώ, τί παρισσότερο μπορῶ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Τύχη; Αὐτὴ σᾶς ἔφερε στὸ δρόμο μου γιὰ νὰ μοῦ φανερώσετε τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς... Τί ἄθλια καὶ σκοτεινὴ ἦταν ἡ ζωή μου πρὶν σᾶς γνωρίσω!

Εἶσθε ὡραῖος καὶ καλός.

Ἐγὼ εἶμαι σὰν ἕνα κορίτσάκι ὅταν σᾶς συναντῶ... Κοκκινίζω, τρέμω ἀπὸ συγκίνησι.

Ἂν ἐγνωρίζατε τὴ δύναμί σας, θὰ εἴσασταν πολὺ ὑπερήφανος!

Ἀμαλία

Τῆς ἰδίας πρὸς τὸν βαρῶνον Μπρουέλ

Δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι κακιὰ μαζί σας. Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς ξαναΐδω καὶ σᾶς παρεκάλεσα νὰ μὴν ἔλθετε πειὰ στὸ σπίτι... Ἦταν τὸ μόνο μέσον γιὰ νὰ σώσω τὴν ὑπερηφάνειά μου.

Θεέ μου, τί δειλὴ ποὺ εἶμαι! Ἤμουν ἀποφασισμένη νὰ μὴ σᾶς ξαναΐδω... Εἶσθε ὅμως ἕνας ἄνθρωπος τρομερός καὶ μιὰ γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ στὰς θελήσεις σας. Μόλις σᾶς εἶδα ἔχασα ὅλο τὸ θάρρος μου. Ἀγαπᾶτέ με, μόνο αὐτὸ σᾶς ζητῶ... Ἀγαπᾶτέ με πολὺ καὶ μὴν εἶσθε κακὸς σ' ἐκείνη ποὺ σᾶς λατρεύει.

Ἀμαλία

Ὁ δοὺξ τοῦ Ρισελιὲ πρὸς τὴν πριγκήπισσαν τοῦ Βαλοσὶ

... Θὰ 'ρθῶ κι' ἂς διατρέξω ὅσους θήποτε κινδύνους. Ἀλὰ πῶς δὲν θέλεις νὰ ἐκτεθῶ καὶ νὰ φυσικινδυνεύσω γιὰ χάρι σου. Φοβᾶσαι γιὰ μένα ἀγάπη μου;... Σοῦ εἶπα πῶς βρῆκα ἕνα τρόπο νὰ μπῶ τὴν νύχτα στὸ σπίτι σου χωρὶς νὰ μὲ ἀντιληφθῇ κανένας... Ἀπόψε θὰ μὲ βρῇς στὴν κάμαρά σου. Τί εἶνε ἐπὶ τέλους ὁ κίνδυνος καὶ τοῦ θανάτου ἀκόμη, μπροστὰ στὴν εὐτυχία νὰ σὲ σφίξω στὴν ἀγκαλιά μου;

Τὰ μεσάνυχτα θὰ ἀκούσῃς τρία χτυπήματα. Ἀνοιξέ μου!...

Ρισελιὲ

— Ἡ κίνησις στὴ Γλυφάδα ἠκολουθεῖ ζαπροτάτη. Ἴδιας τὰς Κυριακὰς ἀλλάληρα καραβάνια ἐπισκεπτῶν Ἀθηναίων καὶ Πειραιωτῶν κατεφθάνουν νὰ δροσισθοῦν μέσα στὸ δάσος καὶ στὸ περίφημο ἀκρογιάλι τῆς Γλυφάδας. Διακρίναμεν τὸν πρώην ὑφυπουργὸν κ. Ἀραβαντινόν, τὸν Γενικ. Σύμβουλον κ. Βελισάριον, τὸν κ. Ραφαέλον Φερλάτσον, τὰς κυρίας Ἀντέλαν καὶ Ἔλενον Φερλάτσου μετὰ τῆς δίδος Μαίρης Φερλάτσου, μιᾶς εὐμορφοτάτης καὶ ἐξαισιωτάτου σιλουέτας ἡ ὁποία ἐμφανίζεται πολυτιμα εἰς τὰ διάφορα ντάνσιγκ παραπλεύρως πάντοτε τῆς ὑπερφαλίας μαμᾶς της. Ἐπίσης τὰς Δὶς Μπουζδόνου, Κρίναν Μαλαματιανοῦ, Κατίναν Μαυρῆ. Ἰωάννην Δεβερόγλου, Βυζαντὶ κ. Δημητρακοπούλου, τὰς κυρίας Μέρλαν, Κορτζιᾶ, Ἰσαακίδου, Γρυπάρη, Φλαμῆ, Διαμαντοπούλου, Πιπινέλη Βαρούχα, τὸν δημοσιογράφον κ. Μηλιάδην, τὸν κ. Φλαμῆν, κλπ.

— Μεταξὺ τῶν παραθεριζόντων στὴ Γλυφάδα καταλέγονται καὶ οἱ κ. κ. Σκούφος πρώην Πρύτανις, Παπαντωνοπούλος καθηγητὴς τῆς ὁδοντοϊατρικῆς, Ν. Θεοδωρόπουλος πρώην Ἀλμαρχος, Ἀθαν. Θεοδωρόπουλος Ἐμπορος, Βασιόπουλος Ἐφέτης, κ.ἄ. ἄλλοι.

— Ὁ «Καπετάνιος» χωμάτος ἀπὸ κορυφοπούλια καὶ νέους παρατείνει τὸν χρόνον μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Αὐτὸ ὅμως συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀκρωπνοῦν ὅλοι οἱ πλησίον κατοικοῦντες καὶ νὰ μπορεροῦν ἀύπνοι μέχρι πρωΐας.